

B. Het verwijzen naar personen (JEP - 1985)

Ter aanvulling van de bepalingen van de I.K.K.-code heeft de Jury voor Ethische Praktijken inzake Reclame in 1985 regels gepreciseerd over de wijze waarop in reclameboodschappen naar personen kan worden verwezen :

1. Is strijdig met de reclame-ethiek, elke reclame die, direct of indirect, door zinspeling, insinuatie of afbeelding, aan een persoon - zonder diens toelating of deze van zijn rechthebbenden - een opinie of een verklaring toeschrijft, hem/haar in een toestand plaatst of een gedrag aanmeet ten gunste van of betreffende een product of dienst :
  - ongeacht het reclamemedium
  - ongeacht het gebruikte procédé :
    - . een tekening,
    - . een fotografie (inbegrepen een filmsequentie) ofwel van de persoon zelf (genomen en/of gebruikt buiten weten van deze), ofwel van een professionele of occasionele dubbelganger,
    - . montage.

2. Afwijkingen van deze regels kunnen, geval per geval, worden toegestaan wanneer uit het parodistische of karikaturale karakter van de reclame in kwestie duidelijk blijkt dat de persoon waarnaar wordt verwezen, niet heeft kunnen of willen :
  - de hem/haar toegeschreven opinie of verklaring uitspreken,
  - in de aangehaalde toestand geraken,
  - het hem/haar toegeschreven gedrag aanmeten.Het is bijgevolg ten zeerste aangewezen om elk reclameontwerp van die aard vooraf aan de Jury voor Ethische Praktijken inzake Reclame voor te leggen.

3. Reclame mag in geen geval, direct of indirect, ten aanzien van een persoon of de instelling die deze vertegenwoordigt, op enigerlei wijze misprijzen of bespotting tot uiting brengen of hem/haar in diskrediet brengen.